

Pracovní list pro žáky 5.-6. ročníku předmětu Náboženství Odry.

Distanční vyučování, metodika

10. Abrahamova zkouška

Milí žáci, už víte, že Bůh Abrahamovi oznámil narození syna. Sáře se narodil chlapec, kterému dali jméno **Izák**, „*ten který se směje*“, jednoduše „*smíšek*“. Byl to vytoužený dar, poklad jejich života.

Bylo zvykem, že do 8 let vychovala chlapce více matka a pak převzal výchovu otec. Učil ho rozumět přírodě, starat se o stáda nebo střílet z luku. Tuto výchovu svého syna Izáka převzal Abrahám jistě s **velkou hrdostí** a byl velmi šťastný.

Všichni žili jako cizinci v zemi, kterou obývaly jiné národy. Ty měly ve **zvyku přinášet svým bohům jako oběť i své malé děti**. Věřili, že když budou obětovat to, co mají nejcennější, jejich prosby budou vyslyšeny. Abrahám věděl, že dělat něco takového je zlé a že **pravý Bůh něco takového nežádá**. Přesto jednou uslyšel Boží hlas, ze kterého mu běžel mráz po zádech. **Z první strany pracovního listu** si přečti, co se odehrálo.

Tento příběh patří v Bibli **mezi ty nejtěžší**, kvůli rozhodnutí, které musel Abrahám udělat. Mohl se na Boha v tu chvíli hněvat, mohl ho přemlouvat, ale nakonec se **rozhodl opět poslechnout**, i když to muselo být mnohem těžší, než poprvé, když měl odejít z domova. Musel se rozhodnout, kdo je pro něj vzácnější, Bůh, nebo jeho syn? I když měl Izáka rád, pochopil, že je stále jen **propůjčený dar**, který si může Bůh opět vzít zpět.

Jaká úleva to byla, když Abrahám pochopil, že šlo jen o zkoušku jeho věrnosti. **Bůh si ve skutečnosti nepřeje, aby se ubližovalo**, nikdy nepřikazuje lidem, aby obětovali své děti, nebo jiného člověka. To dělali jen lidé, kteří neznali Boha a věřili v bohy pohanské. **Do volného místa pod text na první stránce si proto napiš: BŮH NECHCE SMRT ČLOVĚKA!**

Na 2. straně pracovního listu vidíš anděla, který Abrahamovi říká: **NIC MU NEDĚLEJ!** Bůh toto člověku říká vždy, když druhému ubližuje. **Namaluj, kdy se v tomto světě děje něco nesprávného**, nebo vystřižni obrázek, nebo text z novin, nebo vytiskni z internetu.

V 2. části pracov. listu je příběh z Lukášova evangelia, který vypráví o chudé vdově, která dala to nejcennější, poslední dvě mince. Důvěřovala Bohu jako Abrahám. **Do jedné mince vepiš, čeho ze svých věcí se lidé neradi vzdávají a do druhé jaké věc je to pro tebe.**

poučení na závěr: Pokud budeš číst příběh do konce, dozvíš se o tom, že Abrahám na hoře, která se nazývala **Moria**, obětoval místo Izáka beránka, který se tam chytil do křoví. To je v Bibli Starého zákona **náznak** tzv. **předobraz** toho, že **Bůh dá pro záchranu člověka svého vlastního syna Ježíše**, Beránka obětovaného na kříži. Hora **Moria** dnes leží přímo v Jeruzalémě a byl na ní postaven **Chrám**. Hora **Golgota**, místo ukřižování, je hned vedle ní.

10. Abrahamova zkouška

Po těch událostech chtěl Bůh Abrahama vyzkoušet. Rekl mu: „Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého tolik miluješ, odejdi do země Mórija a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“

Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, našťípál dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl. Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dálce to místo, řekl služebníkům: „Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme počtu Bohu a pak se k vám vrátíme.“

Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odpověděl: „Copák, můj synu?“ Izák se otázal: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“ Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál.

Když přišli na to místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. I vzťáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka.

Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ A posel řekl: „Nerztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“

(Gn 22, 1-12)

VÍRA DÁVÁ ČLOVĚKU ODVAHU K TOMU DÁT TO NEJCENNĚJŠÍ.

Ježíš pozoroval, jak bohatí vhadzují své dary do chrámové pokladnice. Uviděl i jednu nuznou vdovu, jak tam hodila dvě drobné mince, a řekl: „Vpravdě vám povím, že tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní. Neboť ti všichni dali dary ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala všechno, z čeho měla být živa.“

(L 21, 1-4)

